

Misna slavlja i župni oglasi

Pon, 22. listopada	17.30 + Ivan Kiš	Sv. Ivan Pavao II.
Uto, 23. listopada	17.30 + Marija Neralić (30. dan)	Sv. Ivan Kapistran
Sri, 24. listopada	17.30 Na čast Sv. Josipu	Sv. Antun Marija Claret
Čet, 25. listopada	17.30 + Valent Kušenić	bl. Katarina Kotromanić Kosača
Pet, 26. listopada	17.30 Po nakani	Sv. Dimitrije Srijemski
Subota 27. listopada	16.00 SKRADNIK: Po nakani (al) 17.30 + Marija Sarkotić (30. dan); Marija, Franje, Ivan i Stjepan Prebeg Možar; Jure i Katica Franjković; Jure Turković; Ljubica i Pašo Joso Keranović	
28. listopada 30. NKG	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: Po nakani (al)	

1. **MISIJSKU NEDJELJU** – slavimo u nedjelju, 21. listopada i molimo za misionare kako bi se u vjernicima pobudila suodgovornost i vjernička zauzetost za djelo evangelizacije.

2. **LISTOPADSKA POBOŽNOST – molitva krunice svaki dan u 17 sati.**

3. **ŽUPNA KATEHEZA: vjeroučenici neka ponesu krunicu i molitvenik.**

4. **JOSIPDOL** – pomozimo obnovu krovišta župne crkve prema svojim mogućnostima.

5. **INDONEZIJA** – pomoć stradalima: telefonskim pozivom 060 9010 (cijena 6,25 kn, PDV uključen). Hrvatski Caritas PBZ, IBAN: HR 0523400091100080340; poziv na broj 510.

6. **DAROVE za Sjemenište:** Marija Vidoš, Anka Prebeg, Kate Luketić i ob. Salopek Šnajderi. Za Rijeku je otpremljeno 10 vreća krumpira, 5 vreća zelja i oko 5 kilograma graha.

7. **SUSRETU ČITAČI** odazvali su se: R. Juričić; M. Cindrić; D. Belančić; Z. Ivčević; M. Žlimen; I. Juričić i M. Božičević. Opravdali su se: D. Bertović; G. Bertović, J. Mihaljević; D. Franjković, A. Božičević i J. Božičević. **Čitači su naglasili:** potrebu razlikovanja čitanja „običnog“ teksta od svetopisamskog da riječ Božja doprije do srca čitača i slušača; čitanje treba zavoljeti; osjetiti se pozvanim navijestiti Riječ; čitati s razumijevanjem; osjetiti radost iako se javlja „pozitivna“ trema što se osjeti u glasu; tekstovi bivaju ganutljivi; obradovao poziv za čitača i odaziv; nastojati prepoznati i živjeti duh pojedinog svetopisamskog teksta.

8. **PRIOPĆENJE G-S biskupa mons. ZDENKA KRIŽIČA:**

Dragi vjernici Gospičko-senjske biskupije, neki su nas vjernici upozorili, kako Udruga Kristofori čiji je osnivač poznati hrvatski karizmatik laik g. Josip Lončar, na nekim mjestima u Gospičko-senjskoj biskupiji, na primjer u Gospiću u hotelskoj dvorani i u Rakovici u privatnim kućama održavaju seminare pod nazivom Tečaj za molitvu. Hrvatska biskupska konferencija ograđuje se od seminara pod vodstvom g. Josipa Lončara. Crkveni propisi nalažu, a to preporučuje i Hrvatska biskupska konferencija, da za djelovanje karizmatičkih skupina na području jedne partikularne Crkve treba se tražiti dopuštenje mjesnog biskupa Ordinarija. Ne ulazimo u pitanje osobe voditelja duhovnih seminara, već ističemo da se nije ni usmeno ni napismeno obratio ovom Ordinarijatu da protumači o kakvu se “duhovnom seminaru” radi. Također od ovoga Ordinarijata nije zatražena potrebna suglasnost. Sveti Ivan u svojoj poslanici upozorava: “Ljubljeni, ne vjerujte svakom duhu, nego provjeravajte duhove jesu li od Boga, jer su mnogi lažni proroci izišli u svijet” (1 Iv 4,1). Odgovoran za katolički nauk i svjestan da u ovoj partikularnoj Crkvi postoji dostatan broj svećenika koji se redovito brinu o duhovnom, sakramentalnom i liturgijskom životu ovaj Ordinarijat, ne poznavajući sadržaj duhovnih susreta, ne može preporučiti vjernicima Gospičko-senjske biskupije da sudjeluju na duhovnim susretima koji se održavaju u hotelskim dvoranama i privatnim kućama. Srdačno vas pozdravljam, + **Zdenko Križić, biskup gospičko-senjski**

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

21. listopada 2018. • 29. NKG • God. IX. • br. 42 (425)

Zajedno s mladima donosimo evanđelje svima

Poruka pape Franje za Svjetski dan misijâ 2018.

Dragi mladi, želim zajedno s vama razmišljati o poslanju koje nam je Krist povjerio. U svom obraćanju vama obraćam se ujedno svim kršćanima koji u Crkvi žive avanturu svog života kao djeca Božja. Ono što mi leži na srcu reći svima, dok se obraćam vama, je sigurnost da kršćanska vjera ostaje trajno mlada kada je otvorena poslanju koje nam Krist povjerava. »Misijski žar je znak životnosti vjere« (*Redemptoris missio*, 2), pisao je sveti Ivan Pavao II., papa koji je pokazao tako veliku ljubav i veoma se posvećivao mladima. Sinoda koja će se održati u Rimu sljedećeg listopada, mjeseca posvećenog misijama, pruža nam priliku bolje razumjeti, u svjetlu vjere, ono što Gospodin Isus želi reći vama mladima, i preko vas, svim kršćanskim zajednicama.

Život je misija - Svaki muškarac i svaka žena je jedna misija i to je razlog zbog kojeg smo ovdje na zemlji. Biti *privučeni* i *poslani* su dva pokreta koja naše srce, pogotovo kad je čovjek mlad, osjeća kao unutarnje sile ljubavi koje su obećanje za budućnost i tjeraju nas naprijed kroz život. Nitko tako kao mladi ne osjeća prodornu snagu života i njegov čar. Radosno živjeti našu odgovornost za svijet veliki je izazov. Dobro poznajem svjetla i sjene mladosti; kada se prisjetim svoje mladosti i svoje obitelji, sjećam se koliko je bila snažna moja nada u bolju budućnost. Činjenica da na ovome svijetu nismo po vlastitom izboru daje nam naslutiti da postoji inicijativa koja nam prethodi i daje nam postojati. Svaki od nas je pozvan razmišljati o ovoj činjenici: »Ja sam *jedna misija* na ovoj zemlji i upravo zbog toga i jesam na ovome svijetu« (*Evangeliij gaudium*, 273).

Naviještamo vam Isusa Krista - Naviještajući ono što je besplatno primila (*Mt* 10, 8; *Dj* 3, 6), Crkva može s vama mladima dijeliti put i istinu koji vode smislu našeg života na ovoj zemlji. Isus Krist, koji je umro i uskrsnuo za nas, apelira na našu slobodu i potiče nas da tražimo, otkrivamo i navješćujemo taj istinski i puni smisao, tu poruku istine i ispunjenja. Dragi mladi, ne bojte se Krista i njegove Crkve! U njoj se nalazi blago koje ispunjava život radošću. To vam govorim iz vlastitog iskustva: zahvaljujući vjeri pronašao sam siguran temelj svojih snova i snagu da ih ostvarim. Vidio sam mnoge patnje i siromaštva koji izobličuju lica mnoge naše braće i sestara. A ipak, za one koji su s Isusom, zlo je poticaj da sve više ljube. Mnogi muškarci i žene, i mnogi mladi ljudi, velikodušno su se darivali, katkad čak do mučeništva, iz ljubavi prema evanđelju u služenju svojoj braći i sestrama. Isusov nas križ uči božanskoj logici prikazivanja sebe samih za žrtvu (usp. *1 Kor* 1,

17-25) kao navještaj evanđelja za život svijeta (usp. *Iv* 3, 16). Biti zapaljen Kristovom ljubavlju znači izgarati od tog plamena, rasti u razumijevanju po njegovoj svjetlosti i biti obuzet toplinom njegove ljubavi (2 *Kor* 5, 14). U školi svetaca koji nas otvaraju širokim Božjim obzorjima, pozivam vas da nikad ne prestanete pitati: »Što bi Krist učinio da je na mome mjestu?«

Prenositi vjeru sve do nakraj zemlje - I vi ste, mladi, krštenjem postali živi udovi Crkve; zajedno smo primili poslanje donositi evanđelje svima. Vi ste na pragu života. Rast

u milosti vjere koja nam je darovana sakramentima Crkve uranja nas u veliku rijeku svjedokâ koja, iz naraštaja u naraštaj, omogućuje da mudrost i iskustvo starijih postanu svjedočanstvo i ohrabrenje onima koji se otvaraju budućnosti. Mladi su, pak, svojim mladalaštvom i poletnošću potpora i nada onima koji se približavaju kraju svoga putovanja. U zajedništvu različitih životnih dobi, poslanje Crkve gradi mostove među različitim naraštajima; naša vjera u Boga i ljubav prema bližnjemu izvor su dubokog jedinstva.

To se prenošenje vjere, srce poslanja Crkve, događa dakle po "zaraznosti" ljubavi, gdje radost i zanos postaju izraz iznova pronađenog smisla i punine života. Širenje vjere "po privlačnosti" zahtijeva srce koje je otvoreno ljubavi i koje ljubav širi. Ljubavi se ne mogu postavljati granice: ljubav je jaka kao smrt (usp. *Pj* 8, 6). A to širenje rađa susret, svjedočanstvo, naviještanje. Rađa također zajedništvo u djelatnoj ljubavi sa svima onima koji su daleko od vjere, koji su ravnodušni, pa čak i neprijateljski nastrojeni prema njoj. Ljudske, kulturne i vjerske sredine, kojima su još uvijek Isusovo evanđelje i sakramentalna prisutnost Crkve nepoznati, predstavljaju krajnje periferije, "krajeve svijeta" na koje su, još od Isusova uskrsnuća, njegovi učenici poslani sa sigurnošću da je Gospodin uvijek s njima (usp. *Mt* 28, 20; *Dj* 1, 8). U tome se sastoji ono što nazivamo *missio ad gentes*. Najopustošenija periferija svijeta potrebna Krista je ona gdje je čovjek ravnodušan prema vjeri ili čak očituje mržnju prema punini života u Bogu. Svako materijalno i duhovno siromaštvo, svaki oblik diskriminacije protiv naše braće i sestara uvijek je posljedica odbacivanja Boga i njegove ljubavi. Krajevi svijeta, dragi mladi, danas su za vas veoma relativni i do njih je sve lakše "doploviti". Digitalni svijet – društvene mreže koje su toliko rasprostranjene i dostupne – briše granice, uklanja udaljenosti i smanjuje razlike. Sve izgleda nadohvat ruke, sve tako blizu i neposredno. Međutim, bez iskrenog darivanja naših života, možemo imati bezbroj kontakata, a opet nikad ne biti uronjeni u istinsko zajedništvo života. Sudjelovati u poslanju do nakraj zemlje zahtijeva sebedarje u pozivu koje nam je dao on koji nas je postavio na ovaj svijet (usp. *Lk* 9, 23-25). Usudio bih se reći da je za mlade koji žele slijediti Krista ključno tražiti i prionuti uz svoj poziv.

Svjedočiti ljubav - Zahvaljujem svim crkvenim stvarnostima koje vam omogućuju osobni susret sa živim Kristom u njegovoj Crkvi: župama, udruženjima, pokretima, redovničkim zajednicama i različitim izrazima misijske službe. Upravo su u misijskom volonterskom radu toliki mladi pronašli način služenja najmanjoj

našoj braći i sestrama (usp. *Mt* 25, 40), promičući ljudsko dostojanstvo te svjedočeći radost ljubavi i pripadnosti Kristu. Ova crkvena iskustva pomažu mladima da odgoj i obrazovanje koje stječu ne služe samo postizanju uspjeha u vlastitoj struci, već također razvijanju i jačanju darova koje su primili od Boga kako bi bolje služili drugima. Ti hvalevrijedni oblici povremene misijske službe plodonosni su početak i, putem razlučivanja zvanja, mogu vam pomoći da se odlučite potpuno darivati kao misionari. Papinska misijska djela rođena su iz srca mladih kao sredstvo potpore naviještanju evanđelja svim narodima i pridonose duhovnom i kulturnom rastu svih onih koji žedaju za Istinom. Molitve i materijalna pomoć, koju se velikodušno dariva i razdjeljuju preko Papinskih misijskih dijela, pomažu Svetoj Stolici da osigura da oni kojima se pomaže u njihovim osobnim potrebama zauzvrat mogu davati svjedočanstvo za evanđelje u okolnostima svakodnevnog života. Nitko nije toliko siromašan da ne može dati ono što ima, ali ponajprije ono što jest. Sviđa mi se podsjetiti na poziv koji sam uputio mladim Čileancima: »Nikad nemoj misliti da nemaš ništa za podariti ili da nikome nisi potreban. Mnogima si potreban, razmisli o tome. Neka svatko od vas razmišlja o ovome u svom srcu: mnogi me ljudi trebaju!« (*Susret s mladima*, Svetište u Maipuu, 17. siječnja 2018.).

Dragi mladi, idućeg listopada, mjeseca posvećenog misijama, u kojem će se održati Sinoda koja je posvećena vama, pružit će se još jedna prilika da uzmognemo postati učenici misionari, koji sa sve većim žarom ljube Isusa i njegovo poslanje, sve do nakraj zemlje. Uzdignimo molitvu Mariji, Kraljici apostola, svetom Franji Ksaverskom, svetoj Tereziji od Djeteta Isusa i blaženom Paolu Mannu da nas svojim zagovorom prate na našem životnom putu.

Iz Vatikana, 20. svibnja 2018., svetkovina Duhova

Franjo

Što je Misijska nedjelja?

Misijska nedjelja dan je molitve i promicanja misija. Slavi se uvijek predzadnju nedjelju listopada, istog dana u svim biskupijama, župama i ustanovama katoličkog svijeta. U crkveni kalendar uveo ju je papa **Pio XI. 1926. godine**. Osim molitve za misije i upoznavanja misijskog rada vjernici su pozvani da u korist misija daju i dobrovoljne novčane priloge. Misije pomažu ljudima u najsiriromašnijim zemljama svijeta: prehranom, medicinskom skrbi, obrazovanjem i Božjom Riječi. Odlazak u misije daje misionarima iznimno unutrašnje obogaćenje. Mnogi misionari u svojim su svjedočanstvima priznali kako su se vrlo brzo nakon odlaska priviknuli na život bez televizije, računala, ponekad i struje, kreveta ili čvrstog krova nad glavom. No istodobno su priznali kako su postali mnogo sretniji jer su im ljudi koje su susreli i s kojima žive u misijama pokazali kako je život ipak nešto više. Život s ljudima koji nikada nisu doživjeli »zapadnjački napredak«, no zadržali su ono što mnogima nedostaje – iskrenost, jednostavnost i ljubav prema životu, ma kakav on bio – uistinu je, posvjedočili su mnogi, nešto posebno. Misionara i misionarki Crkve u Hrvata ima ukupno 93 i djeluju u 32 zemlje u Africi, Latinskoj Americi, Aziji, Oceaniji i misijskim područjima Europe. Najveći broj misionara djeluje u Africi. Upravo tamo, s obzirom na teške i gotovo dramatične situacije ponekad su upravo misionari jedini koji donose pomoć kojom spašavaju život. Na Drugom vatikanskom saboru (1962- 1965.) donesen je **Dekret o misijskoj djelatnosti Crkve "Ad gentes"** koji traži da misionari navješćuju evanđelje vodeći računa o kulturi pojedinih naroda te da evanđelje nakalamljuju na klice dobra i istine koje je Bog posijao u dotični narod i prije dolaska kršćanstva među njegove pripadnike. (*Kat.ured S-M nadb.*)